

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyní JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobkyně: **Synergy Insurance s.r.o.**, se Václavské náměstí 834/17, Praha 1 – Nové Město, zastoupena JUDr. Janem Zrckem, advokátem, se sídlem Kodaňská 1441/46, Praha 10 – Vršovice, proti žalované: **Česká národní banka**, se sídlem Na Příkopě 864/28, Praha 1 – Nové Město, o žalobě proti rozhodnutí Bankovní rady České národní banky ze dne 11. 4. 2024, č.j. 2024/045106/CNB/110,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí Bankovní rady České národní banky ze dne 11. 4. 2024, č.j. 2024/045106/CNB/110 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut rozklad žalobkyně proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 2. 2024, č.j. 2024/24754/650 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím byla podle ustanovení § 100 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuta žádost žalobkyně ze dne 18. 12. 2023 o obnovu řízení vedeného u žalované pod sp.zn. Sp/2022/189/573, které bylo dne 24. 5. 2022 nabytím právní moci příkazu ze dne 5. 5. 2022, č.j. 2022/46407/570 (dále jen „příkaz ze dne 5. 5. 2022“) pravomocně ukončeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. H., DiS.

- [2] Žalobkyně v žalobě namítala, že se žalovaná v napadeném rozhodnutí dostatečně nevypořádala s její argumentací a nevyhodnotila nové důkazy jí předložené, ačkoliv není dle žalobkyně pochyb, že z těchto důkazů plyne nezákonný postup žalované při vydání příkazu ze dne 5. 5. 2022.
- [3] Dále namítala, že není pochyb, že žalovaná v daném případě nevykonávala tvrzenou kontrolní činnost, neboť tvrzeními žalované (viz dále) je doloženo, že žalovaná před vydáním příkazu ze dne 5. 5. 2022 vyžadovala součinnost žalobkyně pro jinou činnost než pro tu, která byla předmětem kontroly, a dokonce pro činnost jiné osoby. Uvedla, že příkaz byl vydán na základě tam tvrzeného výkonu kontrolní činnosti spočívající v „*kontrole úhrady pojistného*“, avšak ve svých pozdějších vyjádřeních žalovaná opakovaně potvrdila, že předmětem její kontrolní činnosti byly ve skutečnosti jiné činnosti, a to dokonce činnosti jiného subjektu. Žalobkyně v této souvislosti odkázala a citovala z: a) výzvy společnosti straxovka.cz s.r.o. ze dne 6. 10. 2023, č.j. 2023/125552/CNB/650 k odstranění pravdivé informace z webových stránek této společnosti, ze které vyplývá dle žalobkyně, že kontrolovaným subjektem ve skutečnosti byla tato společnost, která sice žalobkyni zastupuje v činnosti distribuce pojištění, ale v činnosti poskytování bezúročných půjček jedná jako zcela samostatný subjekt; b) vyjádření žalované ze dne 15. 12. 2023 v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp.zn. 3A 108/2023, kde žalovaná uvedla, že předmětem kontroly na místě u žalobkyně bylo „*nabízení úvěrů na pojistné*“; c) bodu 30 prvostupňového rozhodnutí, kde žalovaná uvedla, že cílem požadavku na žalobkyni v rámci kontroly bylo prověřit, zda financováním pojistného z úvěrů poskytovaných zákazníkům není porušena povinnost jedna s odbornou péčí. K posledně uvedenému tvrzení žalobkyně uvedla, že toto není ničím podloženo ve spisovém materiálu kontroly a že zpětně vymezuje kontrolní činnost žalované tak, aby se na tuto činnost vztahoval zákon č. 170/2018 Sb., o distribuci pojištění a zajištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDPZ“). Zároveň se opět dle žalobkyně jedná o potvrzení, že v případě dané kontrolní činnosti se nejednalo o „*ověření způsobu úhrady pojistného*“, jak je uvedeno v příkazu ze dne 5. 5. 2022, neboť poskytnutí bezúročných půjček a úhrada pojistného jsou plnění ze dvou zcela odlišných smluvních vztahů, jejichž účastníci se liší (pojistné se hradí žalobkyni, zatímco bezúročnou půjčku poskytuje společnost straxovka.cz s.r.o.
- [4] Žalobkyně dále namítala, že uvedené rozpory v tvrzeních a v určení rozsahu kontrolní činnosti jsou zjevným porušením zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“), a základních zásad činnosti správního orgánu. Tato citovaná tvrzení žalované z doby po vydání příkazu jsou dle žalobkyně novým důkazem potvrzujícím, že žalovaná nevykonávala kontrolní činnost uvedenou v příkazu ze dne 5. 5. 2022. V této souvislosti namítala, že rozšíření předmětu kontroly musí předcházet stejné kroky, jako u zahájení nové kontroly; k ničemu takovému ale před vydáním příkazu ani poté nedošlo. Žalovaná tak dle žalobkyně porušila zákon tím, že se nezabývala otázkou, zda příkazem ze dne 5. 5. 2022 deklarovaná kontrolní činnost byla skutečně provedena, či nikoliv. S ohledem na to, že žalovaná nevykonávala činnost, které měla údajně překážet žalobkyně jako účastník řízení, pak neposkytnutí požadovaných dokladů ze strany žalobkyně nemohlo být překážkou pro kontrolní činnost žalované. K argumentaci žalované, že se v daném případě jedná o „propojená témata“ (úhrada pojistného a poskytování bezúročného plnění a nabízení úvěrů či půjček), žalobkyně opětovně uvedla, že pojistná smlouva a smlouva o půjčce jsou dva různé smluvní typy, jejichž účastníci se liší.

- [5] Žalobkyně dále zrekapitulovala, že není pochyb o tom, že žalovaná nevykonávala tvrzenou kontrolní činnost, které údajně měla překážet žalobkyně, když sama žalovaná potvrdila, že její kontrolní činnost se fakticky týkala „propojených témat“, a to poskytování spotřebitelského úvěru. I kdyby snad šlo výjimečně akceptovat rozšíření předmětu kontroly na jiná „propojená témata“, tak dle žalobkyně nelze akceptovat, že se změnou „tématu“ (tj. předmětu kontroly) došlo i ke změně kontrolovaného subjektu, neboť na poskytování spotřebitelského úvěru se nevztahuje ZDZP. Smlouvy o poskytnutí bezúročné půjčky, které vyžadovala žalovaná po žalobkyni v rámci výkonu tvrzené kontrolní činnosti, byly sjednány společností straxovka.cz s.r.o. jako samostatným soukromým subjektem v souladu se zákonem č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a se zákonem č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů, nikoliv jako vázaným zástupcem žalobkyně ve smyslu ZDZP. Žalovaná však neprováděla kontrolu u předmětné společnosti, ale vyžádala si předmětnou dokumentaci u žalobkyně. Pokud pak měla být skutečně vykonávanou kontrolní činností „propojená témata“ poskytování spotřebitelského úvěru, pak dle žalobkyně žalovaná pokutovala jiný subjekt než ten, na který se poskytování spotřebitelského úvěru vztahovalo. Na skutečnost, že dochází k záměně kontrolovaného subjektu, byla žalovaná upozorněna ihned po vznesení svého nezákonného požadavku na předložení dokumentace k bezúročným půjčkám.
- [6] Žalobkyně dále v podané žalobě uvedla, že předchozí žalobou (srov. věc vedenou u zdejšího soudu pod sp.zn. 18A 50/2022), na kterou odkazovala žalovaná v napadeném rozhodnutí, napadala zákonnost kontrolního postupu žalované. Z nových důkazů však vyplynulo, že žalovaná vůbec nevykonávala kontrolní činnost, které údajně měla překážet žalobkyně. Podstata návrhu na obnovu řízení (a tedy i této žaloby) a předchozí žaloby je tak dle žalobkyně odlišná. Pro úplnost pak uvedla, že soud v rámci předchozí žaloby nerozhodoval o meritu věci, ale zamítl ji v podstatě kvůli uplynutí zákonné lhůty.
- [7] Žalobkyně dále v pasáži žaloby nazvané „*Motivace žalované a nepravdivé podání Pojišťovny VZP, a.s.*“ namítala, že žalovaná i přes opakované výzvy ve více řízeních netvrdila ani nedoložila způsobení škody, byť jedinému zákazníkovi či jinému účastníku trhu, a to ani ze strany žalobkyně ani ze strany společnosti straxovka.cz s.r.o. V této souvislosti žalobkyně poukázala na to, že dlouhodobě a opakovaně poukazovala na nečinnost žalované na trhu pojištění pro cizince, a na personální propojení žalované se společností Pojišťovna VZP, a.s.
- [8] V posledním žalobním bodu pak žalobkyně namítala, že žalovaná vydala obě správní rozhodnutí po uplynutí zákonné lhůty a teprve až po zaslání upomínek. Žádost o obnovu řízení podala žalobkyně dne 18. 12. 2023 a žalovaná vydala rozhodnutí až dne 20. 2. 2024, tedy 32 dní po uplynutí zákonné lhůty. Rozklad podala žalobkyně dne 21. 2. 2024 a žalovaná vydala rozhodnutí o rozkladu až dne 11. 4. 2024, tedy 20 dní po uplynutí zákonné lhůty. Porušování zákona ze strany žalované vůči žalobkyni a společnosti straxovka.cz s.r.o. tak má dle žalobkyně systémový charakter.
- [9] Žalovaná v písemném vyjádření k podané žalobě navrhovala její zamítnutí. K příkazu ze dne 5. 5. 2022 uvedla, že jí byla uložena pokuta za nesoučinnost podle kontrolního řádu. Tato nesoučinnost spočívala v tom, že v rámci kontroly vedené pod sp.zn. S-Sp-2021/00035/CNB/656 do dne 21. 3. 2022 žalobkyně nepředložila správnímu orgánu I. stupně u 8 zákazníků, kterým zprostředkovala pojistné smlouvy, doklady související s poskytnutím bezúročné půjčky na úhradu pojistného požadované ve výzvě k poskytnutí podkladů ze dne 14. 2. 2022, č.j. 2022/015457/CNB/650, a výzvě k poskytnutí podkladů ze

dne 25. 2. 2022, č.j. 2022/020522/CNB/650. Proti příkazu žalobkyně nepodala odpor a příkaz tak dne 24. 5. 2022 nabyl právní moci.

- [10] K meritu věci žalovaná uvedla, že námitka žalobkyně, že žalovaná nevykonávala kontrolní činnost, pro kterou žalobkyni pokutovala, vychází z tvrzení žalované, která jsou vytržena z kontextu, jsou dezinterpretována, a navíc spolu bezprostředně nesouvisí. Zdůraznila, že důvodem zamítnutí návrhu na obnovu řízení bylo nesplnění podmínky, že žádná ze skutečností uváděných žalobkyně nemůže odůvodnit jiné řešení otázky v původním řízení. Dle žalované neexistuje žádný rozpor mezi původními důvody a důvody kontroly údajně později vyšlými najevo. Uvedla, že z pověření o kontrole ze dne 6. 12. 2021, č.j. 2021/122340/CNB/650 a z oznámení o zahájení kontroly ze dne 20. 12. 2021, č.j. 2021/124915/CNB/656, vyplývá, že kontrola u žalobkyně byla zaměřena na prověření dodržování právních předpisů v těchto oblastech činnosti žalobkyně: zprostředkování pojištění, dodržování povinností stanovených zákonem o ochraně spotřebitele, a dodržování povinností stanovených občanským zákoníkem pro uzavírání smluv o finančních službách distančním způsobem. Dále uvedla, že po žalobkyni v souladu s ustanovením § 8 písm. c) kontrolního řádu mimo jiné požadovala předložení dokladů souvisejících s poskytováním bezúročných půjček žalobkyni na úhradu pojistného jejích zákazníků, protože zjistila (viz internetové stránky vázaného zástupce žalobkyně), že žalobkyně prostřednictvím svého vázaného zástupce kromě pojistných smluv zprostředkovává i bezúročné půjčky na úhradu pojistného. V rámci kontroly tedy žalovaná chtěla mimo jiné prošetřit i tuto oblast činnosti žalobkyně, neboť kontrola těchto podkladů je nutná k ověření způsobu úhrady pojistného. V případě, že zákazník nehradí pojistné přímo pojišťovně, ale hradí jej prostřednictvím pojišťovacího zprostředkovatele, je nutno ověřit jak úhradu pojistného zákazníkem pojišťovacímu zprostředkovateli, tak i následný převod inkasovaného pojistného pojišťovacím zprostředkovatelem pojišťovně. V případě, že zákazník hradí pojistné různými způsoby (po částech, různými způsoby plateb atd.), je třeba ověřit celý platební řetězec i výši úhrady pojistného. Vzhledem k této skutečnosti bylo v situaci, kdy vázaný zástupce žalobkyně poskytl za účelem úhrady části pojistného zájemci půjčku, nutné mimo jiné ověřit, zda se tak skutečně stalo. Uzavřela, že po žalobkyni požadovala předložení dokladů bezprostředně souvisejících se zprostředkováním pojištění.
- [11] K ostatním tvrzením žalobkyně žalovaná uvedla, že není zřejmé, jaký vztah mohou mít tato tvrzení žalobkyně k důvodům pro obnovu řízení.
- [12] Při ústním jednání konaném před soudem dne 15. 5. 2025 setrvali účastníci řízení na svých dříve uplatněných argumentech.
- [13] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [14] Příkazem ze dne 5. 5. 2022 byla žalobkyně uznána vinnou tím, že v rámci kontroly vedené pod sp.zn. S-Sp-2021/00035/CNB/656 do dne 21. 3. 2022 nepředložila žalované u 8 zákazníků, kterým zprostředkovala pojistné smlouvy, doklady související s poskytnutím bezúročné půjčky na úhradu pojistného požadované ve výzvách ze dne 14. 2. 2022 a ze dne 25. 2. 2022, tedy porušila povinnost vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených kontrolním řádem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost podle ustanovení § 10 odst. 2 kontrolního řádu ve spojení s ustanovením § 8 písm. c) téhož zákona, čímž se dopustila přestupku dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu, za což byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 40.000 Kč

podle ustanovení § 15 odst. 2 kontrolního řádu. Žalobkyně proti příkazu nepodala odpor, ten tak dne 24. 5. 2022 nabyl právní moci.

- [15] Dne 18. 12. 2023 podala žalobkyně žádost o obnovu řízení vedeného žalovanou pod sp.zn. Sp/2022/189/573. V návrhu žalobkyně odkázala na sdělení žalované ze dne 6. 10. 2023, č.j. 2023/125552/CNB/650 a na výzvu žalované ze dne 4. 8. 2023, č.j. 2023/096927/CNB/650, oboje adresované společnosti straxovka.cz s.r.o., s tím, že jí byla uložena pokuta za nepředložení dokumentů, přestože později v komunikaci se jmenovanou společností žalovaná konstatovala, že tyto dokumenty nekontroluje, resp. že kontrolu provádí omezeně a danou dokumentaci si pro kontrolu vyžádala. Žalobkyně dovodila, že jestliže předmětnou kontrolní činnost správní orgán nevykonával, tak nemohla být překážkou výkonu této kontrolní činnosti. Žalovaná tak dle žalobkyně zjevně nevykonávala kontrolní činnost v rozsahu, jak byla tvrzena v příkazu ze dne 5. 5. 2022.
- [16] Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 20. 2. 2024 byla žádost žalobkyně o obnovu řízení podle ustanovení § 100 odst. 6 správního řádu zamítnuta.
- [17] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná uvedla, že nově tvrzené skutečnosti a důkazy nemohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování v předmětném rozhodnutí. Dále uvedla, že žalobkyně správnímu orgánu nedoložila žádné dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které by jí byly ku prospěchu a nemohla je v původním řízení uplatnit. Žalobkyně pak nedoložila ani to, že by provedené důkazy byly nepravdivé, tj. že jejich obsah neodpovídal skutečnosti. Následně žalovaná odkázala na průběh kontroly a na ustanovení § 8 písm. c) a § 10 odst. 2 kontrolního řádu. Uvedla, že žalobkyně v průběhu kontroly argumentovala tím, že správní orgán není legitimován ke kontrole smluv o bezúročných půjčkách, na což žalovaná v příkazu ze dne 5. 5. 2022 reagovala tak, že kontrola těchto podkladů je nutná za účelem ověření způsobu úhrady pojistného ze strany zákazníka a vázaného zástupce žalobkyně. Dle žalované se tak jedná o podklady bezprostředně související s pojišťovací činností.
- [18] Ke sdělení ze dne 6. 10. 2023 a výzvě ze dne 4. 8. 2023 žalovaná uvedla, že se týkají šetření společnosti straxovka.cz s.r.o., tedy osoby odlišné od žalobkyně. Šetření žalované se zde týkalo informací, které tato společnost uveřejnila na svých internetových stránkách, kde nabízela pojistné produkty a uváděla názvy pojišťoven, které nebyla oprávněna zastupovat. Dále uvedla, že žalobkyně své důvody pro obnovu řízení založila na vytrhování informací z kontextu a dezinterpretaci rozdílných dohledových pravomocí správního orgánu a rozdílných kontrol provedených u dvou odlišných, byť smluvně propojených subjektů. Uvedla, že samotné kontroly byly v obou případech zaměřeny na dodržování ZDZP. U žalobkyně, která je samostatným zprostředkovatelem, správní orgán mimo jiné ověřoval způsob úhrady pojistného ze strany zákazníka a vázaného zástupce a za tímto účelem požadoval předložení dokladů souvisejících s poskytnutím bezúročné půjčky na úhradu pojistného, a to u zákazníků, kterým žalobkyně zprostředkovala pojistné smlouvy. Jednalo se tedy dle žalované o podklady bezprostředně související s pojišťovací činností a správní orgán uvedenou smluvní dokumentaci proto prověřoval právě s ohledem na dodržování ZDZP. Doplnila, že když už předmětnou dokumentaci disponovala, prověřila i to, zda činnost společnosti straxovka.cz s.r.o. nevykazuje znaky porušení zákona o spotřebitelském úvěru. Tato kontrola nicméně nesouvisela s kontrolou prováděnou u žalobkyně a bezprostředně ani s její činností, neboť úvěr poskytovala jmenovaná společnost. Žalovaná uzavřela, že neexistuje žádný nesoulad mezi formulacemi správního orgánu v jeho přípisech, jak tvrdila žalobkyně. Cílem požadavku na žalobkyni v rámci kontroly (probíhající v období

od 23. 12. 2021 do 30. 9. 2022) bylo prověřit, zda financováním pojistného z úvěrů poskytovaných zákazníkům není porušena povinnost jednat s odbornou péčí, kterou stanoví ZDZP. Výzvy zaslané společnosti straxovka.cz s.r.o. v roce 2023 pak neobsahovaly žádné dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které by byly ku prospěchu žalobkyně a ona je nemohla v původním řízení uplatnit.

- [19] Žalovaná tak dospěla k závěru, že žádná z uvedených skutečností nemůže z povahy věci odůvodnit jiné řešení otázky v původním řízení, tj. jiné rozhodnutí, než které bylo uvedeno v příkazu ze dne 5. 5. 2022 (tedy že žalobkyně neposkytla požadované doklady, a proto jí byla uložena pokuta). Nebyly tak splněny podmínky dle ustanovení § 100 odst. 1 a 2 správního řádu.
- [20] Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí dne 21. 2. 2024 rozklad, ve kterém uváděla obdobné námitky jako v podané žalobě.
- [21] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 11. 4. 2024 byl rozklad žalobkyně zamítnut a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [22] V odůvodnění tohoto rozhodnutí Bankovní rada žalované uvedla, že se v prvostupňovém rozhodnutí správní orgán důsledně zabýval argumentací žalobkyně. K tvrzení žalobkyně, že žádost o obnovu řízení zakládá na důvodu uvedeném v ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, konkrétně, že se důkazy provedené ve správním řízení ukázaly nepravdivými, bankovní rada uvedla, že žalobkyně žádný konkrétní nepravdivý důkaz neoznačila, když pouze zpochybnila pravomoc správního orgánu I. stupně vykonávat kontrolní činnost ve vztahu k dokumentaci, která byla v rámci kontroly vyžádána. Pravomoc správního orgánu však vyplývá z právních předpisů, a nejedná se tedy o skutečnost, která se dokazuje. Nadto žalobkyně mohla námitku absence pravomoci správního orgánu I. stupně uplatnit již v původním řízení, nejpozději v rámci případného odporu proti příkazu; pro uplatnění této námitky proto uplynula tříměsíční lhůta, kterou stanoví ustanovení § 100 odst. 2 správního řádu a počíná okamžikem, kdy se účastník řízení dozvěděl o důvodu obnovy řízení. Dle bankovní rady se tak nejedná o skutečnost, která měla vyjít najevo až po vydání příkazu. Pravomoc či její absenci dle bankovní rady nelze dovozovat z korespondence správního orgánu I. stupně s jinými subjekty, která ostatně s předmětem kontroly ani bezprostředně nesouvisela.
- [23] Dále bankovní rada uvedla, že ani odkazy na z kontextu vytržená tvrzení správního orgánu I. stupně nemohou zakládat důvod obnovy řízení. Údajná rozporná tvrzení totiž dle bankovní rady rozporná nejsou, neboť na úhradu pojistného byly zákazníkům poskytovány peněžní prostředky ve formě bezúročného úvěru. Úhrada pojistného, poskytování bezúročného úvěru a nabízení těchto úvěrů či půjček jsou dle bankovní rady propojená témata a v dokumentech, na které žalobkyně odkazovala, se uvádí totéž, pouze jinými formulacemi. Dále uvedla, že správním orgánem I. stupně vyžádaná dokumentace byla pouze prostředkem k ověření určitých skutečností. Dokumentace nebyla po žalobkyni požadována za účelem ověření jejího souladu se zákonem; mimo jiné z toho důvodu správní orgán I. stupně požadoval po vázaném zástupci žalobkyně, aby sdělil, že dokumentace k bezúročnému úvěru je ověřena Českou národní bankou, stáhl ze svých internetových stránek. Shrnuje, že žalobkyní konstruovaný rozpor ve skutečnosti neexistuje.
- [24] Dále poukázala na usnesení zdejšího soudu ze dne 13. 7. 2022, č.j. 18A 50/2022-13, kde byl přezkoumáván postup správního orgánu I. stupně při kontrole. Toto usnesení bylo potvrzeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 3. 2023, č.j. 7 As 208/2022-39.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. H., DiS.

Závěrem pak konstatovala, že důvodem pro obnovu řízení nemůže být ani žalobkyní tvrzená podjatost.

- [25] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [26] Soud nejprve obecně uvádí, že nesouhlasí-li účastník řízení s vydaným rozhodnutím správního orgánu a vyčerpá-li bezúspěšně řádné opravné prostředky, má několik možností právní obrany. V první řadě, považuje-li účastník vydané rozhodnutí za nezákonné, je namíste požádat soud o přezkum takového rozhodnutí dle s.ř.s., cestou žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Současně má účastník možnost požádat správní orgán o přezkum takového rozhodnutí mimo odvolací řízení dle ustanovení § 94 a násl. správního řádu, byť institut přezkumného řízení je především nástrojem vnitřní kontroly veřejné správy. Účastník řízení přesto může dát správnímu orgánu podnět k provedení přezkumného řízení (nejde tedy o mimořádný opravný prostředek *stricto sensu*). Přezkumné řízení může být nařízeno, jestliže správní orgán dojde k závěru, že lze mít důvodně za to, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Tyto dvě cesty právní obrany účastníka řízení se tedy týkají situace, kdy účastník řízení považuje vydané rozhodnutí za nezákonné, typicky tedy v případě, kdy má účastník za to, že správní orgán nesprávně aplikoval právní normu. Zcela odlišným případem je institut obnovy řízení. Institut obnovy řízení pamatuje na situace, kdy v proběhlém řízení nebylo z určitých důvodů možné správně zjistit skutkový stav.
- [27] Podle ustanovení § 100 odst. 1 správního řádu: *„Řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže*
a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo
b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno,
a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.“
- [28] Zdejší soud považuje za vhodné zdůraznit, že předmětem soudního řízení v této věci není přezkum rozhodnutí správního orgánu vydaného v původním řízení ve věci samé (zde pravomocného příkazu), ale přezkum zamítavého rozhodnutí žalovaného o žádosti žalobkyně o povolení obnovy řízení v této již pravomocně ukončené věci. Uvedená skutečnost má zásadní význam pro rozhodnutí soudu, neboť charakter řízení a relevantní právní úprava limitují okruh námitek, které jediné lze účinně uplatnit proti napadenému rozhodnutí. V řízení o povolení obnovy řízení se nepřezkoumává zákonnost a odůvodněnost původního rozhodnutí. Posuzuje se jen otázka, zda nové skutečnosti či důkazy dříve neznámé, ve spojení s důkazy již provedenými, a za splnění dalších podmínek, mohou odůvodnit jiné rozhodnutí, než které bylo dříve vydáno (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2012, č.j. 1 As 130/2012-29). Obnova řízení je přitom – na rozdíl od úpravy přezkumného řízení – určena k nápravě skutkových nesprávností (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2010, č.j. 6 As 39/2009-74).

- [29] Soud dále považuje za nutné shrnout obecná východiska týkající se obnovy řízení. Smysl a účel institutu obnovy řízení shrnul Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 11. 2014, č.j. 10 As 76/2014-44, takto: *„Jedná se o mimořádný opravný prostředek směřující proti pravomocnému správnímu rozhodnutí, kterým se ve výjimečných případech umožní za splnění zákonných podmínek přezkoumat již pravomocné správní rozhodnutí. Řízení o obnově se skládá ze dvou fází. V první fázi správní orgán zjišťuje, zda vůbec existují podmínky pro povolení obnovy řízení, a na základě těchto zjištění obnovu řízení povolí či nikoli. Až v této druhé fázi se následně řeší okolnosti týkající se skutkového stavu obnoveného řízení.“* Řízení lze obnovit tehdy, pokud vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými. Musí se jednat o skutečnosti neznámé správnímu orgánu i účastníkům řízení, jež musely existovat již před právní mocí rozhodnutí, a účastník je nemohl bez vlastního zavinění uplatnit. Pojem *„dříve neznámá skutečnost“* tedy nelze chápat subjektivně jako skutečnost neznámou pouze tomu, kdo obnovu řízení navrhuje, ale v objektivním smyslu jako skutečnost, kterou účastník správního řízení znát nemohl a nemohl ji v původním řízení uplatnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2011, č.j. 8 As 18/2010-113). K povolení obnovy řízení přitom může dojít pouze, pokud nové důkazy či skutečnosti mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování v původním řízení. Správní orgán se tedy již v prvním stadiu obnovy řízení, v němž se teprve rozhoduje, zda bude obnova řízení povolena či nařízena, musí předběžně zabývat relevancí skutečností či důkazů pro původní řízení v tom smyslu, zda jsou schopny odůvodnit odlišné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování (k uvedeným závěrům srov. podrobněji J., L., P., K., B., D.: *Správní řád. Komentář*. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, či rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2003, č.j. 6 A 63/2002-40, č. 522/2005 Sb. NSS, ze dne 23. 8. 2005, č.j. 5 A 127/2002-42, č. 1343/2007 Sb. NSS, ze dne 13. 5. 2010, č.j. 6 As 39/2009-74, či ze dne 16. 11. 2010, č.j. 9 As 53/2010-81, usnesení zvláštního senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2011, č.j. Konf 65/2010-21). Zdejší soud dodává i to, že řízení o povolení obnovy řízení nepředstavuje pokračování původního řízení; jedná se o samostatné řízení (řízení o mimořádném opravném prostředku), které lze aktivovat pouze při splnění podmínek uvedených v ustanovení § 100 a násl. správního řádu (vedle výše uvedené judikatury viz i P., L., H., D., R., F., M., D. *Správní řád: Komentář*, 1. vyd. Praha: C. H. Beck, s. 501). Nutno opakovaně zdůraznit i to, že v řízení o obnově se nepřezkoumává zákonnost a odůvodněnost původního rozhodnutí. Posuzuje se jen otázka, zda nové skutečnosti či důkazy dříve neznámé, ve spojení s důkazy již provedenými, a za splnění dalších zákonných podmínek, mohou odůvodnit jiné rozhodnutí, než které bylo dříve vydáno (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2012, č.j. 1 As 130/2012-29).
- [30] Z konstantní judikatury vyplývá zřetelný apel na dodržování principu právní jistoty a zasahování do pravomocného správního rozhodnutí pouze výjimečně a při splnění všech zákonných podmínek – viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 7. 2007, č.j. 2 Afs 51/2006-58: *„Shodně jako jiné mimořádné opravné prostředky má i obnova přísné limity. Je tomu tak proto, že zájem na stabilitě práva a jeho respektování vyjádřený zde institutem právní moci rozhodnutí vyznačující se zásadně závazností a nezměnitelností rozhodnutí je prosazovanou hodnotou pro fungování společnosti vůbec.“*
- [31] V rozsudku ze dne 16. 9. 2011, č.j. 62Af 8/2010-112, Krajský soud v Brně vyslovil, že *„již v řízení o žádosti o obnovu řízení podané podle § 100 odst. 1 správního řádu z roku 2004, a tedy nikoli až v případně obnoveném řízení, musí správní orgán posoudit otázku, zda je s ohledem na*

podstatu věci a důvody podané žádosti možné, že by již skončená věc mohla být se zohledněním skutečností, o které se žádost o obnovu řízení opírá, posouzena jinak; možnost, že by věc mohla být posouzena jinak, nebude dána tehdy, pokud by se po podání žádosti o obnovu řízení jevílo jako vyloučené, že skutečnosti, o něž se žádost o obnovu řízení opírá, nebyly v původním řízení zohledněny, avšak jsou pro věc podstatné a zohledněny být mohly a měly.“

- [32] V nyní posuzované věci nedošlo ke zrušení či změně podkladového rozhodnutí, což je důvod obnovy podle ustanovení § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu. Bylo tudíž namístě posoudit, zda žalobkyně předložila nové, dříve neznámé, důkazy nebo skutečnosti existující již v době původního řízení (tj. v řízení o vydání příkazu), které nemohly být uplatněny v původním řízení, či zda se provedené důkazy ukázaly nepravdivými [viz důvod obnovy podle ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu]. Byla-li by tato podmínka splněna, bylo by nutno následně vyhodnotit, zda skutečnosti a důkazy uplatněné v žádosti o obnovu řízení mohly odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem původního rozhodování, tj. že žalobkyně v rámci kontroly nepředložila na výzvu žalované požadované podklady, a proto jí byla příkazem uložena pokuta.
- [33] Žalobkyně sama důvod obnovy řízení spatřovala v tom, že z pozdějších tvrzení žalované (viz dále) vyplynulo, že tato v daném případě nevykonávala u žalobkyně deklarovanou kontrolní činnost, pro kterou vyžadovala součinnost žalobkyně, a proto nebylo možné žalobkyni sankcionovat za neposkytnutí požadovaných dokladů, resp. za to, že nesoučinnost žalobkyně byla překážkou pro kontrolní činnost žalované.
- [34] V žádosti o obnovu spatřovala žalobkyně důvod obnovy řízení ve sdělení žalované ze dne 6. 10. 2023, č.j. 2023/125552/CNB/650 a ve výzvě žalované ze dne 4. 8. 2023, č.j. 2023/096927/CNB/650, oboje adresované společnosti straxovka.cz s.r.o., se závěrem, že jí byla uložena pokuta za nepředložení dokumentů, přestože později v komunikaci se jmenovanou společností žalovaná konstatovala, že tyto dokumenty nekontroluje, resp. že kontrolu provádí omezeně a danou dokumentaci si pro kontrolu vyžádala. V podané žalobě pak žalobkyně ještě poukázala na vyjádření žalované ze dne 15. 12. 2023 v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp.zn. 3A 108/2023 a na bod 30 prvostupňového rozhodnutí, které dle ní rovněž podporují důvod pro obnovení řízení.
- [35] Ve sdělení ze dne 6. 10. 2023 žalovaná uvedla, že „[n]ad rámec výše uvedeného Česká národní banka dodává, že na poskytování spotřebitelského úvěru bez úroku a jakékoli úplaty jiné než úhrady účelně vynaložených nákladů přímo spojených se zajištěním spotřebitelského úvěru se použijí pouze § 1 až 4, § 122 až 124 a § 168 zákona o spotřebitelském úvěru, tedy omezeně, a z tohoto důvodu byla Dokumentace vyžádána pro účely posouzení činnosti dohlíženého subjektu ve smyslu zákona o spotřebitelském úvěru“. Ve výzvě ze dne 4. 8. 2023 žalovaná uváděla, že dokumentaci k bezúročnému úvěru dohlíženého subjektu neověřil a tuto činnost ani nevykonává. Ve vyjádření ze dne 15. 12. 2023 ve věci sp.zn. 3A 108/2023 žalovaná uvedla, že „že předmětem kontroly na místě u zastoupeného bylo prošetření nabízení úvěrů na pojistné, neboť zastoupený (a ani žalobkyně) nedisponují oprávněním k poskytování či zprostředkování spotřebitelských úvěrů, a bylo tak ověřováno, zda se nejedná o možný neoprávněný výkon činnosti.“ Konečně v bodě 30 prvostupňového rozhodnutí žalovaná uvedla, že „[c]ílem požadavku na účastníka řízení v rámci kontroly (probíhající v období od 23.12.2021 do 30.9.2022) bylo prověřit, zda financováním pojistného z úvěrů poskytovaných zákazníkům není porušena povinnost jednat s odbornou péčí, kterou stanoví zákon o distribuci o pojištění a zajištění.“

- [36] Soud dospěl k závěru, že výzvy zaslané společnosti straxovka.cz s.r.o. v srpnu a října roku 2023, vyjádření žalované ze dne 15. 12. 2023 v rámci soudního řízení s touto společností, ani bod 30 prvostupňového rozhodnutí, neobsahují žádné dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které by byly ku prospěchu žalobkyně v tom smyslu, že by odůvodňovaly jiné rozhodnutí, než které bylo dříve vydáno, a ona je nemohla uplatnit.
- [37] Předně soud uvádí, že v případě těchto „*neznámých skutečností a důkazů*“ se jedná pouze o izolované útržky z různých písemností, které pochází od žalované. Lze se tak zcela ztotožnit se závěrem žalované, že žalobkyně své důvody pro obnovu řízení založila na vytrhování informací z kontextu a dezinterpretaci dohledových pravomocí správního orgánu a rozdílných kontrol provedených u dvou odlišných právních subjektů. Nadto soud na rozdíl od žalobkyně nespatřuje žádný rozpor mezi formulacemi žalované uvedených v odkazovaných dokumentech a předmětem kontroly tak, jak byl vymezen v pověření ke kontrole ze dne 6. 12. 2021, č.j. 2021/122340/CNB/650 a z oznámení o zahájení kontroly ze dne 20. 12. 2021, č.j. 2021/124915/CNB/656.
- [38] Z obou těchto dokumentů založených ve správním spisu vyplývá, že kontrola u žalobkyně probíhající od 23. 12. 2021 do 30. 9. 2022 byla zaměřena na dodržování právních předpisů v oblastech: zprostředkování pojištění; dodržování povinností stanovených zákonem o ochraně spotřebitele a dodržování povinností stanovených občanským zákoníkem pro uzavírání smluv o finančních službách distančním způsobem. Z výzev ze dne 14. 2. 2022 a 25. 2. 2022 mimo jiné vyplývá, že žalobkyně byla za účelem kontroly ověření způsobu úhrady pojistného vyzvána k předložení dokladů souvisejících s poskytnutím bezúročné půjčky na pojistného, a to u 8 zákazníků, kterým zprostředkovala pojistné smlouvy (srov. body 15, resp. 1 těchto výzev).
- [39] Na tomto místě soud považuje za vhodné zdůraznit, že žalobkyně již v průběhu kontroly argumentovala tím, že žalovaná není legitimována ke kontrole smluv o bezúročných půjčkách. V příkazu ze dne 5. 5. 2022 pak žalovaná na tuto námitku odpověděla tak, že kontrola těchto podkladů je nutná za účelem ověření úhrady pojistného ze strany zákazníka a vázaného zástupce žalobkyně, a proto se jedná o podklady bezprostředně související s pojišťovací činností.
- [40] Mimo jiné ani s touto argumentací uvedenou v příkazu ze dne 5. 5. 2022 nejsou následná vyjádření, sdělení a výzvy žalované dle soudu v rozporu. Soud zejména zdůrazňuje, že kontroly obou zapojených společností (žalobkyně a straxovka.cz s.r.o.) byly zaměřeny na dodržování ZDPZ. U žalobkyně, která je samostatnou zprostředkovatelkou žalovaná ověřovala způsob úhrady pojistného ze strany vázaného zástupce, a pouze za tímto účelem požadovala předložení předmětných dokladů. I dle soudu se nepochybně jedná o doklady bezprostředně související s pojišťovací činností, a tedy s dodržováním povinností žalobkyně v oblasti zprostředkování pojištění (ZDPZ). V této souvislosti tak lze dle soudu aprobovat vysvětlení žalované, kterého se dostalo žalobkyni v napadeném rozhodnutí, tj. že úhrada pojistného, poskytování bezúročného úvěru a nabízení těchto úvěrů či půjček jsou „*propojená témata*“, a to z toho důvodu, že v daném případě byly zákazníkům na úhradu pojistného poskytovány peněžní prostředky ve formě bezúročného úvěru.
- [41] Soud tak dospěl k závěru, že z obsahu podané žaloby, ani z obsahu správního spisu nevyplývá, že by žalobkyně tvrdila nové skutečnosti či předložila nové důkazy, které by odůvodňovaly přijetí jiného rozhodnutí, než které bylo vydáno. Jinými slovy žádný odkaz

žalobkyně na argumentaci žalované v jejích následných písemnostech nemá potenciál vyvolat obnovu řízení, neboť podklady, které byly vyžadovány v rámci kontroly, spadají do vymezení předmětu kontroly tak, jak vyplývá z pověření ke kontrole a z oznámení o zahájení kontroly, z nichž jednoznačně vyplývá, že se jednalo o komplexní kontrolu dodržování předpisů v oblasti pojištění s tím, že kontrola úhrady pojistného byla v daném případě nezbytnou součástí této komplexní kontroly.

- [42] Dále lze konstatovat, že námitky, které žalobkyně v podané žalobě uvedla, se *de facto* míjí s předmětem řízení, kterým je obnova řízení. Jak již bylo opakovaně výše uvedeno, účelem obnovy řízení není přezkum původního rozhodnutí ani přezkum řízení, které jeho vydání předcházelo. Obnova řízení je institutem, který má umožnit nápravu ve skutkovém zjištění stavu věci v původním řízení, a to za podmínek uvedených v ustanovení § 100 odst. 1 správního řádu. Z obsahu žaloby je zřejmé, že žalobkyní uplatněné námitky nesměřují do posouzení otázky, zda správní orgány dostatečně zhodnotily existenci či neexistenci dříve neznámých skutečností nebo důkazů, které vyšly najevo až po ukončení původního řízení přesto, že v době původního řízení již existovaly a účastníkem řízení nemohly být uplatněny. Žalobní námitky směřují do věci samé, svým charakterem jde o námitky, které směřují proti příkazu ze dne 5. 5. 2022 – zejména se týká o námitku týkající se kontrolní pravomoci žalované v daném případě, námitku ohledně (nezákonného) rozšíření předmětu kontroly, námitku spočívající v záměně kontrolovaného subjektu. Jde o námitky ve věci samé, které měla a mohla žalobkyně uplatnit v rámci odporu proti příkazu ze dne 5. 5. 2022, kterým by byl tento zrušen a žalovaná by tak o předmětném přestupku žalované musela vést správní řízení. Pokud žalobkyně svého oprávnění podat odpor proti rozhodnutí o uložení pokuty nevyužila, nelze uplatňovat námitky, které ve věci samé mohly být odporem (či případně následně v přestupkovém řízení) uvedeny, dodatečně v rámci žádosti o obnovu řízení. Soud se tedy těmito námitkami podrobně nezabýval.
- [43] Soud dále považuje za vhodné uvést na pravou míru tvrzení žalobkyně, že její předchozí žaloba, kterou u zdejšího soudu napadla zákonnost kontrolního postupu žalované, byla zamítnuta kvůli uplynutí zákonné lhůty. Z usnesení zdejšího soudu ze dne 18A 50/2022-13, č.j. 18A 50/2022-13, vyplývá, že žalobkyně se v této věci domáhala ochrany před nezákonným zásahem žalované, který spatřovala v postupu žalované, která po žalobkyni v rámci předmětné kontrolní činnosti požadovala předložení dokladů souvisejících s poskytováním bezúročných půjček klientům žalobkyně. Tímto usnesením zdejšího soudu byla žaloba odmítnuta, a to z toho důvodu, že soud dospěl k závěru, že v daném případě má žalobkyně k dispozici jiný prostředek ochrany ve smyslu ustanovení § 85 s.ř.s. (odpor proti příkazu ze dne 5. 5. 2022), a není tedy zbavena práva na soudní ochranu a na přístup k soudu. Zároveň soud dospěl k závěru, že žalobkyně svou zásahovou žalobou brojila proti úkonu správního orgánu, který nemůže být nezákonným zásahem. Toto usnesení zdejšího soudu žalobkyně napadla kasační stížností, kterou Nejvyšší správní soud zamítl rozsudkem ze dne 7. 3. 2023, č.j. 7 As 208/2022-39.
- [44] Za zmínku stojí argumentace 18. senátu zdejšího soudu uvedená v bodě 32 odkazovaného usnesení, kde tento uvedl, že „[ž]alobkyně musí být nutně srozuměna s pravomocemi orgánu dohledu, rovněž jí musí být zřejmé, jaká práva a jaké povinnosti jí jako kontrolovanému subjektu plynou z kontrolního řádu. Je na žalobkyni, jak se k požadavkům žalované stavěla či staví, pokud však požadavku žalované nevyhověla a součinnost neposkytla (ať už z jakýchkoliv důvodů), byl takový stav řešen v zahájeném řízení o přestupku, respektive v rozhodnutí o uložení trestu za spáchání přestupku podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu. Právě v tomto řízení je věcně

řešena existence povinnosti poskytnout součinnost žalované a poskytnout jí vyžadované doklady, přičemž v takovém řízení má žalobkyně prostor se proti postupu žalované vymezit a existenci povinnosti poskytnout součinnost v požadovaném rozsahu sporovat; proti příkazu žalované ze dne 5. 5. 2022, č. j. 2022/46407/570, jímž žalovaná rozhodla o tom, že se žalobkyně dopustila přestupku podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu tím, že u 8 zákazníků, kterým zprostředkovala pojistné smlouvy, doklady související s poskytnutím bezúročné půjčky na úhradu pojistného, byla žalobkyně oprávněna podat odpor, posléze se případně vydanému rozhodnutí může bránit žalobou proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. „Zde tedy soud dal žalobkyni jasný návod, jak se vymezit proti postupu žalované, která po žalobkyni požadovala součinnost spočívající v poskytnutí požadovaných dokladů, za jejíž nedodržení byla žalobkyně následně příkazem ze dne 5. 5. 2022 sankcionována. Skutečnost, že žalobkyně nastíněným způsobem nepostupovala a že proti příkazu ze dne 5. 5. 2022 nepodala odpor, čímž se sama připravila o toto, aby tato věc byla projednána v přestupkovém řízení, jehož výsledkem by mohlo být rozhodnutí, jemuž by se případně mohla žalobkyně bránit správní žalobou podle ustanovení § 65 a násl. s.ř.s., dle soudu nelze „zhojit“ podáním žádosti o obnovu řízení, nadto žádosti postavené nikoli na dříve neznámých skutečnostech a důkazech, ale na domněle rozporných tvrzení žalované v různých písemnostech adresovaných různým subjektům.

- [45] K argumentaci žalované uvedené v čl. VI. žaloby nazvané „*Motivace žalované a nepravdivé podání Pojišťovny VZP, a.s.*“, soud uvádí, že s ohledem na předmět žaloby mohl řešit pouze otázku zákonnosti napadeného rozhodnutí. Soud není názoru, že by na zákonnosti napadeného rozhodnutí něco měnily právní spory žalobkyně nebo historie postupů žalované vůči žalobkyni či společnosti straxovka.cz s.r.o. Z ničeho pak dle soudu nelze dovodit, že by žalovaná postupovala při vydání napadeného rozhodnutí vůči žalobkyni zaujatě, či tendenčně. Žalobkyní zmiňované skutečnosti se tak dle soudu zcela míjí s předmětem řízení, tj. otázkou obnovy řízení ukončeného pravomocným příkazem ze dne 5. 5. 2022.
- [46] Konečně k námitce, v níž žalobkyně poukazovala na nečinnost (nezákonné průtahy) žalované při vydání prvostupňového a napadeného rozhodnutí, soud uvádí, že v překročení zákonných lhůt v řádu několika mála desítek dnů nelze spatřovat „systémový charakter“ porušování zákona ze strany žalované vůči žalobkyni, jak se tato domnívá. Je tomu tak proto, že ustálená judikatura považuje lhůty pro vydání rozhodnutí za pořádkové. Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 22. 7. 2011, č.j. 9A 128/2010-33 uvádí, že: „*nedodržení zákonem stanovené lhůty pro vydání rozhodnutí ze strany správního orgánu I. stupně nemůže být důvodem pro zrušení takového rozhodnutí. Uvedená lhůta je zcela jednoznačně lhůtou toliko pořádkovou a zákon s jejím zmeškáním spojuje pouze jediný důsledek, a tím je povinnost či možnost nadřízeného správního orgánu učinit opatření proti nečinnosti (§ 80 odst. 1, 3 správního řádu). Z ustanovení § 80 odst. 3 správního řádu také vyplývá, že po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí může žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podat účastník řízení. Této možnosti nicméně žalobce nevyužil.*“ Městský soud v Praze poté v rozsudku ze dne 23. 11. 2017, č.j. 5A 153/2017-36, uvádí, že: „*(...) lhůty k vydání rozhodnutí dle § 71 správního řádu jsou podle ustálené judikatury lhůtami pořádkovými, s jejichž marným uplynutím zákon automaticky nespojuje žádné negativní následky; i po jejich uplynutí lze ve věci vést správní řízení a vydat rozhodnutí. Přestože je tedy zmeškání pořádkové lhůty stanovené zákonem k vydání rozhodnutí, jakož i neefektivní vedení správního řízení vadou řízení, není je možno považovat za podstatná porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, která by*

mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Bez dalšího proto nedodržení lhůty ani neefektivnost vedeného řízení nepředstavuje důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí soudem.“

- [47] Lhůta pro vydání rozhodnutí je tedy svou povahou lhůtou pořádkovou a samotné nedodržení této lhůty nemůže být důvodem pro zrušení správního rozhodnutí. Porušení lhůty může být titulem pro náhradu škody nebo nemajetkové újmy podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím, nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů. V určitých případech by porušení lhůty pro vydání rozhodnutí mohlo vést k jiným řízením (podání žaloby proti nečinnosti dle ustanovení § 79 a násl. s.ř.s. nebo žaloby zásahové dle ustanovení § 82 a násl. s.ř.s.). Zároveň soud uvádí, že ve věci není pochyb o tom, že žalovaná vydala jak prvostupňové rozhodnutí, tak napadené rozhodnutí s prodlením a ze správního spisu nevyplývá, že by v tomto mezidobí činila nějaké nezbytné úkony pro vydání rozhodnutí ve věci. Délka řízení ale sama o sobě nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť lhůty k vydání rozhodnutí dle ustanovení § 71 správního řádu jsou lhůtami procesními. Nedodržení této lhůty proto není důvodem ke zrušení rozhodnutí.
- [48] Ze všech shora uvedených důvodů proto soud neshledal žalobu důvodnou a podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.
- [49] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalované žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. května 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. H., DiS.